

บทคัดย่อ

วิชา บธ. 851 : วิชาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

- ชื่อเรื่อง : ผลกระทบของการค้าชายแดนที่มีต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจของจังหวัด
เชียงราย
- ผู้จัดทำ : นางสาวสุธีรา อะทะวงษา
- อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิระ นูรีคำ
- หลักสูตร : หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยพายัพ
- วันที่อนุมัติผลงาน : กุมภาพันธ์ 2545
- จำนวนหน้า : 45 หน้า

การศึกษาเรื่องผลกระทบของการค้าชายแดนที่มีต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจของจังหวัด
เชียงราย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงผลกระทบของการค้าชายแดนที่มีต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ
ของจังหวัดเชียงรายโดยใช้แบบจำลองฐานการส่งออกของนอร์ทและทีโบท ซึ่งได้กำหนด
ความสัมพันธ์ของตัวแปร (Functional form) ในรูปสมการเส้นตรง (linear form) การประมาณ
แบบจำลองจะใช้ข้อมูลสถิติต่าง ๆ ของจังหวัดเชียงรายช่วงปี พ.ศ. 2532 – 2543

ผลการประมาณแบบจำลองฟังก์ชันรายได้บริการพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ของรายได้จาก
นักท่องเที่ยวและค่าใช้จ่ายของรัฐบาลมีค่าเป็นบวก แสดงถึงปริมาณรายได้จากการท่องเที่ยวและ
ค่าใช้จ่ายของรัฐบาลจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้จากการบริการ ส่วนมูลค่าการ
นำเข้ามีค่าเป็นลบ แสดงถึงความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับรายได้บริการในขณะที่การลงทุน
เอกชนไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนการประมาณแบบจำลองฟังก์ชันรายได้สุทธิที่ได้จากการส่งออกพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์
ของอัตราเงินเฟ้อและอัตราแลกเปลี่ยนมีค่าเป็นลบ แสดงถึงอัตราเงินเฟ้อและอัตราแลกเปลี่ยนจะ
แปรผันในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณการส่งออก

สำหรับการประมาณแบบจำลองฟังก์ชันผลกระทบของการส่งออกที่มีต่อการเปลี่ยนแปลง
ผลิตภัณฑ์ประชาชาติรายจังหวัดพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์มูลค่าการส่งออกมีค่าเป็นบวกแสดงถึง
มูลค่าการส่งออกจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลิตภัณฑ์ประชาชาติรายจังหวัด ที่ระดับ
นัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าตัวทวี (Multiplier) ของการส่งออกที่มีต่อการเปลี่ยนแปลง

ของผลิตภัณฑ์ประชาชาติรายจังหวัดพบว่ามีความเท่ากับ 1.777 แสดงว่าถ้ารายได้ฐานของจังหวัด เชียงรายที่ได้จากการส่งออกเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 1 หน่วยจะทำให้ผลิตภัณฑ์ประชาชาติรายจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้น 1.777 หน่วยซึ่งผลการศึกษานี้ได้สอดคล้องกับแบบจำลองฐานการส่งออกของนอร์ธ และทีโบทที่ระบุว่าความจำเป็นเจริญเติบโตของภูมิภาคขึ้นอยู่กับความสำเร็จของการส่งออก ซึ่งกลุ่ม ของสินค้าส่งออกภูมิภาครวมกันที่เรียกว่าฐานการส่งออกนั้นไม่เพียงแต่เป็นปัจจัยผลักดันสำคัญให้ เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจของภูมิภาค ในขณะที่เดียวกันยังเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลในการกำหนดระดับ รายได้ภูมิภาค หรือสรุปได้ว่าการส่งออกมีส่วนในการพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัดเชียงรายนั่นเอง

ข้อเสนอแนะจากการศึกษาพบว่า การส่งออกมีบทบาทที่สำคัญต่อความเจริญเติบโตทาง เศรษฐกิจของจังหวัดเชียงราย ดังนั้น ภาครัฐจึงควรส่งเสริมให้มีการส่งออกให้มากขึ้น ให้การ ช่วยเหลือผู้ประกอบการในการแสวงหาตลาดใหม่ ๆ รวมทั้งการร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศ เพื่อนบ้าน นอกจากนี้ควรปรับปรุงระบบคมนาคมขนส่ง ให้เอื้ออำนวยต่อการค้า และการท่องเที่ยว เพื่อเป็นการสร้างศักยภาพการแข่งขันในการส่งออกของไทยในอนุภูมิภาคผู้นำโขงในอนาคต